Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 70 (630) * joi 19 decembrie 1957 * 8 pag. 30 bani

VICTORIOŞII



E ziua veseliei? Nu! Atunci?...

Din fotografie vă surîd pionierii şi elevii unei clase. Este clasa a VI-a de la Şcoala medie nr. 1 din Botoşani. Povestea lor e scurtă dar... interesantă! „Nici un corigent sau repetent pe anul acesta" şi-au propus ei. Şi iată-i că acum, la sfîrşit de trimestru întîi, toţi surîd fără grijă, veseli; din întreaga clasă, niciunul n-a rămas pe drum. Clasa lor a devenit fruntaşă pe întreaga şcoală, iar gazeta noastră ţine să-i felicite: „Succes şi pe mai departe, copii!"

Noutăţi la un sfîrşit de trimestru

„TU ILEANĂ, EU ILEANĂ, DAR NU SÎNTEM DE-O SEAMĂ"...

Vorba din popor: „Te-o fi chemînd ca pe mine, dar eu



nu mă dau pe tine". Şi se potriveşte de minune la faptele pe care le prezentam noi. Păi, nu bate la ochi o asemenea poveste? Două fete — două Ilene, pentru că pe amîndouă le cheamă la fel. Prima Ileană e în clasa a VII-a B, a doua Ileană tot în clasa a VII-a B. Dar şcoala? Aceeaşi şcoală: Şcoala medie nr. 30. Ce coincidenţă! Şi ce asemănare în toate! Cum? În toate am zis? Vă rog... nu vă grăbiţi. Să deschidem puţin catalogul. Atenţie! Ileana Miu, clasa a VII-a B: limba romînă — 8; limba rusă — 10; chimie — 9; matematică — 9...

Iată şi cel de al doilea nume: Ileana Moraru, clasa a VII-a B: naturale — 4; matematică — 5; geografie — 5; istorie — 5; chimie — 5. Stop! Degeaba căutaţi mai departe că... note mai bune de 4,5 şi 6 n-o să întîlniţi. Cum? Vă miraţi? Cunoaşteţi vorba: „Tu Ileană, eu Ileană, dar... nu sîntem de-o seamă"...

ARES, MAI MARELE TARTORILOR

Se spune că vechii greci, în mulţimea lor de zei de pe Olimp, aveau şi pe zeul Ares, fiul Herei şi al lui Zeus. Şi se mai spune că acest Ares (romanii îl numeau Marte) era un zeu prostălău, rău, care căuta ceartă oricui şi oricînd şi nu se sătura niciodată de discordii, de lupte...

Frîntura asta de povestire o credeam legendă, deci nici pe jumătate adevărată, şi tare rău îmi părea. Aş fi dat nu ştiu cît să-l întîlnesc pe Ares ăsta, să-i trag nişte ghionţi să mă ţie minte şi să nu mai caute gîlceavă...

Şi uite că îmi fu dat să-l întîlnesc. Numai că, pe cuvînt de onoare, mi-a trecut orice poftă de a-l mai înghionti cînd l-am văzut.

— Tu eşti Ares? — l-am întrebat.

— Bancuri! Eu sînt Grădină... Niculaie, mi-a răspuns el în cea mai pură eli... (era să zic elină) şmecherească.

Mi-a mai spus el şi alte vorbe nu tocmai dulci, da' nu vi le mai înşir. M-am gîndit că-i mai bine să-i fac „poza" şi să vă las să i-o priviţi şi voi. Poate reuşiţi să-l lămuriţi că nu-i stă prea bine în rolul ăsta...

„IARTĂ-MĂ ZĂU, CĂ FAC" DIN NOU

Pe Dragnea Ion, dintr-a VII-a B, profesorul de chimie l-a prins copiind la teză.

— Ce faci, Dragnea, nu ţi-i ruşine?

— Păi de ce, că mă... „verific" cu cartea?!...

Numai cînd a văzut că nu merge, Ion şi-a cerut iertare, că se pocăieşte. Dar profesorul nu i-a dat crezare. Ştia că Dragnea e dintr-ăia cu „iartă-mă zău,... că fac din nou" şi i-a pus nota 1.

SĂ NE FIE CU IERTĂCIUNE

...şi cin' şi-o mai aduce aminte să-i tăiem nasul! Aşa zic eu...

Dar dacă zic să nu ne mai aducem aminte de lucrurile rele din trecut, înseamnă că:

— Ileana Moraru o va ajunge din urmă la învăţătură (cel puţin!) pe Ileana Miu...

— Ionică Dragnea la alte teze, nu va mai „verifica" exactitatea celor scrise în lucrare, după... carte!...

— Iar „Ares" al nostru n-o să mai facă pe războinicul atotbiruitor...

Aşadar, să tragem cu buretele numai dacă, în acest nou trimestru, toată lumea va porni cu gînduri cinstite, ca



nişte sportivi adevăraţi, care părăsesc startul hotărîţi să iasă victorioşi.

Deci, prieteni, start în noul trimestru!

ŞTEFAN ZAIDES
GEORGE NEGREA

PIONIERII se pregătesc de vacanţă

Pe instructoarea superioară Maria Morovan a Şcolii medii mixte nr. 1 din Baia Mare am găsit-o discutînd cu o pionieră. Le-am lăsat să termine şi apoi am întrebat-o cum îşi vor petrece copiii vacanţa de iarnă. Mi-a înşirat o serie de manifestări artistice, excursii, vizite, probabil un concurs de săniuţe şi un „carnaval al notelor bune". Ce-i asta? Deocamdată un proiect care va deveni tradiţia unităţii de pionieri. O serbare a elevilor sîrguincioşi cu dansuri, glume, o carte de onoare în care, începînd cu anul acesta, vor fi trecute numele celor mai buni pionieri la învăţătură din unitate.

In oraşul Sighet, se ştie de multă vreme că în vacanţa de iarnă Casa pionierilor organizează la staţia locală de radioficare un concurs „Drumeţii veseli" cu tema: „Mişcările muncitoreşti din Maramureş". La concurs participă pionierii claselor a VII-a din Şcolile elementare nr. 5 şi nr. 3. Folclor, istorie, monumente istorice, geografie, realizări ale regimului de democraţie populară, totul este cercetat cu cea mai mare conştiinciozitate de către aceşti pionieri (care deşi nu recunosc) aşteaptă cu emoţie ziua concursului.

Membrii cercului de croitorie al Casei pionierilor din Sighet se pregătesc intens pentru festivalul artistic cu tombolă pe care-l vor face în cinstea zilei de 30 Decembrie. Cu banii strînşi vor face o vizită de prietenie pionierilor cercului de croitorie al Casei pionierilor din Satu Mare.

Cercul de tîmplărie al Casei pionierilor din Satu-Mare are mult de lucru. Construieşte săniuţe multe pentru concursul de săniuţe din timpul vacanţei.

Iar cercurile de cor, orchestră, coregrafie şi artă dramatică de la aceeaşi Casă muncesc cu multă seriozitate. In vacanţa de iarnă aceste cercuri vor întocmi un program comun cu care se vor deplasa la Seini unde vor prezenta programe culturale.

Pentru pionierii ce vor rămîne în oraşul Satu Mare, Casa pionierilor organizează zilnic audiţii muzicale, vizionări de filme şi vizite la întreprinderi.

Petrecere frumoasă dragi copii!

CITIŢI IN PAGINA A VIII-A „DE TOATE"

Un copil erou

Antal Tyukodi

In 1934 avea doar 13 ani. Intrase în clasa I de liceu. Dar foarte curînd a trebuit să renunțe la școală. Era nevoit să cîștige, pentru că nevoile creșteau; ajunseseră așa de mari, că hotărîrea lui Antal de a munci trebuia să devină cît mai grabnic faptă. Pînă aici povestea vieții, a copilăriei lui Antal este povestea miilor de copii din țara noastră din anii aceia. Nimic deosebit. Și totuși...

Ca ucenic strungar la fabrica „Junasz", Antal face mai bine cunoștință cu mișcarea ilegală a tineretului din Cluj. Zic mai bine pentru că, în general, aflase cîte ceva de la membrii familiei sale și ai luptători — și în special de la Jànos Herbak, care, în acea perioadă, locuia la ei acasă.

La început adunări secrete, apoi tipografia ilegală, conducerea ei de către Antal (din partea tineretului), distribuirea manifestelor, susținerea grevelor în rîndul tineretului.

Kis — szöke („micul blond") era numele conspirativ al lui Antal. Poate că citind aceste rînduri vă imaginați cumva o figură blîndă de băiețan de 13 ani, care nu te impresionează nicidecum. Am apucat să văd o fotografie de-a lui dinaintea asasinării. Era într-adevăr blond, cu ochii de culoare deschisă, ochi ce privesc adînc, pînă în sufletul omului, ochi care scormonesc, vrînd parcă să afle de la început adevărul. De-altfel nici nu e de mirare. Așa se întîmplă cînd ai 13 ani și ești conspirator. In anul 1935 Antal Tyukodi este primit în U.T.C. Răspunderile lui cresc. Devine mai vigilent, exigent cu oricine. Intr-una din zilele de toamnă ale anului 1935 izbucnește greva muncitorilor de la „Dermata".

Jànos Herbak îi dă lui Antal un pachet cu manifeste care conțineau Chemarea tineretului la grevă. Antal, împreună cu alți utecişti, le împrăștie. Curînd însă, la 29 oct. 1935, agenții poliției din Cluj arestează pe „instigatorul" Antal Tyukodi, în vîrstă de 14 ani...

Urmează cinci zile de chinuri și bătăi îngrozitoare. Gura lui Antal s-a închis odată cu intrarea lui pe poarta Siguranței. Nimic, dar absolut nimic, nici una din metodele de tortură nu l-au făcut pe micul Antal să vorbească.

„A vorbi înseamnă a trăda" — era singurul gînd al lui Antal. Il ustura inima de durere, dar tăcea. I se umplea gura de sîngele lui cald, dar tăcea. Il durea îngrozitor spatele din cauza bătăilor, dar tăcea.

A fost judecat și condamnat la 3 ani închisoare .A fost judecat... în lipsă, pentru că, în urma bătăilor, Antal s-a îmbolnăvit, căpătînd o hemoragie internă. A fost transportat la Spitalul Militar, la 2 ianuarie 1936. La numai 9 zile, micul luptător, utecistul Antal Tyukodi a încetat din viață. Antal murea fără să trădeze pe nimeni, cu toate chinurile cumplite la care a fost supus.

Și atunci, la 11 ianuarie 1936, Antal Tyukodi avea doar 15 ani...

N. SCHIBINSCHI

IN ANII REPUBLICII



In orașul Victoria, o nouă construcție: Căminul săptămînal de copii.

De vorbă cu Măriuca



Sînt emoționată, dragi prieteni, și pe bună dreptate. Prietena mea Dreptu Livia îmi scrie în cuvinte calde, mișcătoare, despre instructoarea ei superioară:

N-o voi uita!

Frunzele ruginii ale copacilor cădeau una cîte una la cea mai mică adiere de vînt. Păsările călătoare își luau zborul spre alte ținuturi, mai calde, iar zilele erau din ce în ce mai mohorîte. Așa arăta toamna anului 1954, cînd a venit în școala noastră, ca instructoare superioară, tovarășa Radu Margareta. Cu privirea-i blîndă, cu vorba dulce a înseninat parcă totul. De atunci, au trecut trei ani, răstimp în care dragostea, stima și admirația noastră pentru dînsa au crescut. Cînd ne cîntă, uităm de toate. Dacă ați avea prilejul s-o auziți cum cîntă, ați rămîne fermecați, sînt sigură de asta. De altfel, tovarășa instructoare este artistă amatoare a Casei de cultură din orașul nostru. Ce mîndri eram cînd a jucat rolul Vioricăi în opereta „Baba Hîrca" sau cînd, cu diferite ocazii, cîntă pe scena Teatrului din Pașcani. Acest lucru n-o împiedică însă să fie alături de noi mai tot timpul, pentru a ne îndruma.

Pentru meritele ei deosebite, a participat la „Consfătuirea pe țară a instructorilor fruntași", un nou prilej de mîndrie pentru mine și pentru ceilalți colegi.

Oricînd și oriunde apare instructoarea noastră, știm că pentru noi, pionierii înseamnă ceasuri plăcute.

Nu, nu voi uita niciodată chipul drag al tovarășei instructoare.

DREPTU LIVIA
cl. a VII-a — Pașcani
reg. Iași

DRAGA REDACTIE,

„Sînt soldatul Roman Gh. Vasile, din Bucureștj Pînă să plec militar, am fost învățător în comuna Agrișul de jos, raionul Beclean. De la foștii mei elevi, pionieri și școlari, am primit multe scrisori și fiecare îmi povestește cîte ceva despre școală.

Aș vrea să le fac o surpriză și să le răspund prin gazeta, pe care o citesc cu nesaț. De aceea vă rog să publicați în gazetă răspunsul meu la scrisorile lor"

Indeplinim dorința tovarășului Roman și publicăm scrisoarea:

Dragi pionieri și școlari.

Am primit scrisorile pe care mi le-ați trimis, dovedindu-mi astfel că nu m-ați uitat. Mi-a crescut inima de bucurie cînd am auzit că ați reușit să-i ajutați pe Borgovan Ion, Bendean Gavrilă și Bendean Rodica, care erau mai slabi la învățătură decît ceilalți, reușind astfel să obțină și ei note de 8 și 9.

M-am bucurat de asemenea cînd mi-ați scris că pregătiți un frumos program artistic pentru 30 Decembrie, ziua Republicii.

Dragii mei, eu sînt sănătos și mă străduiesc să fiu fruntaș în pregătirea militară.

Ce bine ar fi să fiți și voi aici în București! Ce vizite am face pe la Palatul pionierilor, la Casa Scînteii, în Parcul de Cultură și Odihnă și prin multe alte locuri minunate, știind că vouă vă plac atît de mult excursiile.

Aș vrea să știu dacă colțul viu este mai bogat și ce oaspeți noi i-ați mai adus. Ce cărți ați mai citit și care v-au plăcut?

Inchei aceste rînduri dorindu-vă la toți succes deplin la învățătură. Aștept răspunsul vostru.

Cu drag
fostul vostru educator
și prieten soldatul
ROMAN VASILE,

Copiii întîmpină sărbătoarea Republicii

● „Te surprinde poate că îți scriu și pionierii din unitatea noastră, dar am vrut să afli și tu despre felul cum întîmpinăm ziua de 30 Decembrie. In cinstea acestei zile vom da un program artistic, care va cuprinde o suită de dansuri, balet și gimnastică, iar serbarea se va încheia cu un minunat carnaval pionieresc, pentru care ne pregătim de pe acum", ne scrie pionierul Dumitrescu Ioan, din comuna Radovanu, raionul Oltenița.

● „Pionierii Școlii medii nr. 1 din Horezu vor ține o adunare cu temă, unde pionierii vor vorbi despre industria, agricultura și avîntul culturii în anii republicii. Impreună cu utemiștii care patronează unitatea — ne scrie mai departe Popa Cornelia, din clasa a VII-a — am făcut o hartă din placaj, cu toate centrele despre care se va vorbi la adunare. Pentru fiecare centru există un bec mic și, apăsînd pe un portativ se aprinde becul centrului respectiv".

● „Pentru a întîmpina cea de a zecea aniversare a Republicii, pe lîngă serbare, care credem că va fi frumoasă, noi am strîns și o cantitate însemnată de fier vechi, borcane și castane — ne scrie pioniera Mihalache Cornelia, de la Școala medie nr. 3 din Craiova.

Să le folosim, sau să ne jucăm cu ele?

Dragă redacție,

Impreună cu alți colegi ai mei vrem să te rugăm să ne ajuți. Intrebați pe tovarășii de la fabrica de jucării „Bucuria copiilor" din București dacă trusele de traforaj fabricate de dînșii sînt pentru copii de vîrstă preșcolară sau pentru noi, dacă trebuie să le folosim la orele de lucru manual, sau să ne jucăm cu ele.

S-ar putea crede mai repede că sînt jucării. Șuruburile de la ferăstrău se strică după 2—3 întrebuințări și altele de rezervă nu se găsesc. La fiecare trusă nu sînt decît două pînze, care se rup foarte ușor, nefiind elastice.

Noi i-am ruga pe tovarășii de la această fabrică să facă uneltele de la trusele de traforaj de calitate mai bună, să pună mai multe șuruburi și pînze de rezervă.

NASTURICA CONSTANTIN și
SCHIRDA VASILE
cl. a VII-a, Școala de 7 ani nr. 5 Craiova



In curînd... Carnaval! La Casa pionierilor din Zalău se fac pregătirile de rigoare: măști multe și frumoase lucrate de însăși viitorii invitați.

In ajutorul activului pionieresc

INIȚIATIVA

Ați auzit adeseori acest cuvînt, nu? L-ați citit în ziar, vi l-au spus și tovarășii instructori și, în general, îl cunoașteți destul de bine și voi.

Pe urmele inițiativei am pornit, nu de mult, prin școlile din orașul Arad.

Cine poate lua o inițiativă?

Desigur, colectivul de conducere, președintele de grupă... Ei, nu-i chiar așa. Iată o mică întîmplare de la Școala pedagogică nr. 1 din Arad. E vorba de un anume Penea Călin din clasa a IV-a B. Călin e mare fotbalist. Sînt luni de zile de cînd îl roade un fapt: clasa a IV-a A are echipă de fotbal, iar clasa lui nu. A așteptat Călin noile alegeri cu sufletul la gură. Oare acum o să se facă echipă și în clasa lor? Alegerile au trecut și echipă nu s-a mai făcut. Atunci Călin și-a ales singur băieții și i-a antrenat. A aflat de asta și instructorul superior, a venit, i-a ajutat, dar n-a spus la nimeni nimic. Intr-o zi, clasa a IV-a A s-a trezit cu o provocare la meci. Uimire... „De unde are clasa a IV-a B echipă?"

Pînă la urmă, clasa a IV-a A, probabil de frică, nu s-a prezentat, pierzînd în felul acesta meciul cu 3-0.

Vedeți dar că nu-i obligatoriu ca numai colectivul de conducere sau președintele de grupă să ia o inițiativă.

Inițiativa înseamnă numai „lucruri mari?"

Hotărît, nu. Sînt și lucruri mici foarte însemnate. Să mergem pînă alături, la Școala medie nr. 1 „Ion Slavici". Aci, în clasa a V-a C, învață Suciu Mariana, președinta grupei nr. 2. In grupă se află și pioniera Albu Monica. Monica a fost grav bolnavă și acum umblă în cîrje. Seara, după cursuri, vine cineva din familie și o ia. De multe ori, cei de acasă întîrzie. Atunci Monica rămîne ultima, singură în toată școala, privind cu tristețe în urma colegilor săi, veseli și sănătoși. De cîtva timp însă, Monica nu mai rămîne singură. Prin rotație, pionierii grupei o conduc pînă acasă. Este inițiativa Marianei.

Așa e? O inițiativă măruntă, dar deosebit de frumoasă.

Inițiativa poate fi a tuturor

De pildă, a tuturor pionierelor din dormitorul 5 de la Casa de copii școlari din Arad. De aci a pornit chemarea „pentru cel mai frumos dormitor". Celelalte dormitoare au răspuns și ele chemării și ți-e mai mare dragul să le vezi acum cum arată.

★

Fiecare înțelege ce este inițiativa. Cu toate acestea nu e chiar atît de ușor s-o pui în practică. La redacție ne sosesc adesea scrisori tînguitoare: „Ce să ne facem? Tovarășa instructoare este plecată. N-avem nici un fel de activitate". Acestor pionieri le recomandăm să stea de vorbă cu Penea Călin, cu Suciu Mariana, cu pionierele din dormitorul 5. Poate așa nu va mai fi nevoie să scrie la redacție scrisori tînguitoare.

A. D.

Intr-un detașament din Leningrad

Pionierilor le place să ducă o viață veselă și interesantă. Cînd pionierul pornește la o treabă, vrea să o facă în așa chip, încît să se vadă în ea gîndire, inițiativă, simțire. In legătură cu aceasta vreau să vă povestesc despre o adunare de detașament organizată de pionierii din Leningrad. Adunarea avea un titlu simplu: „Despre politețe". Oare se poate face o astfel de adunare într-un chip interesant? Aici n veau de-a face nici cu plimbări pe poteci neumblate, nici cu focuri aprinse în luminiș de pădure, nici cu călătorii fantastice. Și totuși...

Să ascultăm puțin istoria acestei adunări. De la început trebuie spus că aici grupele, cu inițiativa lor, au jucat un rol însemnat.

— — — — — — — — — — — — —

Intr-una din zile grupele au pornit în cercetare.

— Voi — a hotărît colectivul de conducere — plecați la următorii copii, să vedeți cum se poartă acasă.

— Iar noi — au propus alții — vom merge să ne interesăm cum se poartă pionierii în tramvai. Ii cunoaștem pe cei care vin cu tramvaiul la școală.

Altă grupă a pornit să vadă cum se poartă școlarii la teatru și la cinema. O grupă a alcătuit o gazetă de perete și alta a desenat pe o peliculă albă un film. Intr-un cuvînt, a fost o adevărată întrecere: Cine va da materialul mai frumos, mai interesant?

In sfîrșit, a sosit și ziua hotărîtă pentru adunare. Copiii erau emoționați, nerăbdători.

— Oare cum va reuși? se întrebau plini de emoție. In sală se aflau oaspeți: femeia de serviciu, un vatman, un milițian. Grupele și-au prezentat programul. Au povestit și oaspeții. Adunarea a fost interesantă și toată școala a vorbit despre ea

După această adunare, ori de cîte ori treceau pe sală fetele, băieții le lăsau înainte. Le salutau, spuneau „mulțumesc".

Copiii erau bucuroși și profesorii și mai și. Și încă ceva: După adunare copiii i-au scris poetului S. Marșac; i-au povestit tot. La rîndu-i Marșac le-a trimis drept răspuns o poezie. Bineînțeles o poezie închinată politeții.

B. CARAGIALE

MÎINE



Cum ajunse acasă, Ionel se duse la cufărul din camera părinților. Scotoci înăuntru și scoase un costum alb, cu cusături lucrate în fir așa cum se face prin satele ardelenești. După ce îl probă de cîteva ori, îl puse de-o parte. Apoi își mai aruncă o dată privirea peste coala de bloc pe care scrisese frumos „Angajament" și se culcă...

Un gînd minunat îi mîna tot sîngele în inimă, îi umfla pieptul: „Mîine!" „Un singur gînd, un singur cuvînt: „Mîine!".

A DOUA ZI...

..pe la ora 11, sala Căminului cultural era plină. 12 școlari din clasele a III-a și a IV-a așteptau nerăbdători să primească peste cîteva clipe cravatele roșii. Primele cravate roșii din Suncuiuș.

A venit și un tovarăș de la Comitetul raional U.T.M să-i felicite, pentru faptul că s-a creat și la ei unitate de pionieri. Iată, instructoarea ia de pe masă prima cravată. In sală, liniște deplină. Inima lui Ionel bate să se spargă.

In sfîrșit, i-a venit și lui rîndul. Apucă cu două degete bucata roșie de mătase și o înnoadă cu mîini tremurînde. A greșit nodul. Instructoarea îl ajută:

— Uite, Ionele, așa se înnoadă cravata!...

Să știi și tu — îi șoptește.

Acum Ionel e pionier. Trage cu coada ochiului către colegii săi. O linie dreaptă de cravate roșii. Profilurile par albe de emoție. Și Ionel se simți parcă mai mare... mai puternic.

SURPRIZA

De afară se auzi sunetul unei trompete și în sală intrară o mulțime de pionieri. Fete și băieți. Erau din Vadul Crișului, o comună învecinată.

— Am auzit de sărbătoarea voastră și am venit să ne bucurăm împreună... Vrem să vă prezentăm cîteva din cîntecele și dansurile noastre.

Atît Ionel cît și ceilalți colegi ai lui nu-și mai puteau lua ochii de pe scenă. Cîntecele și dansurile pe care le vedeau le-au dezvăluit doar o parte din ceea ce știu să facă pionierii.

După program, copiii au început să discute între ei. S-au legat o mulțime de prietenii în ziua aceea.

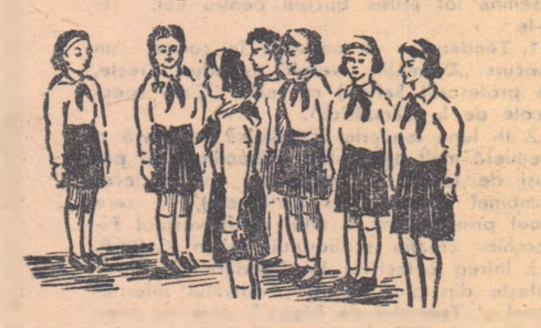
Abia seara, tîrziu, cei din Vadul Crișului au pornit spre casă. Aceasta, bineînțeles, numai după ce noii lor prieteni din Suncuiuș le-au promis că în curînd le vor întoarce vizita.

PRIMELE ACȚIUNI

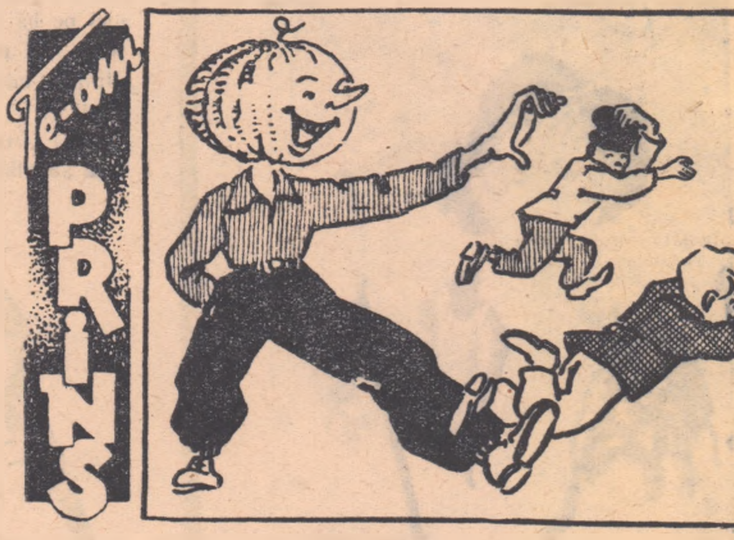
Și ca să arate că și în Suncuiuș există acum unitate de pionieri, noua unitate, cuprinzînd 12 copii, a pornit la primele acțiuni. Timp de o săptămînă, după amiaza, ei s-au dus în pădurea din apropiere și au adunat peste 2000 kg ghindă, dintre care 400 kg le-au plantat. Au adunat apoi 19 kg măceș, 1246 kg fier vechi... au ținut chiar și prima lor adunare, au... ,

Despre altele o să mai aflați.

EMIL DOBRESCU



In acest „Te-am prins!" avem cinstea să vă prezentăm pe elevul Moga C. Marin din clasa a VI-a, Școala de 7 ani Ștefănești, raionul Drăgășani, regiunea Pitești, intr-una din atitudinile sale preferate față de colegi.



CURAJ, AMBIȚIE, SAU ALTCEVA?

• Romică nu trebuia să sară. • Mihăilă al nostru a fost curajos. • Butoi nu-i un prieten adevărat.

Deunăzi am fost la Școala de 7 ani din Cervenia. Am ajuns puțin înainte de a suna de intrare. De la bun început, atenția mi-a fost atrasă de un grup de copii care discutau cu aprindere într-un colț al curții. Cum venisem aici tocmai pentru a solicita copiilor cîteva cuvinte legate de discuția deschisă de gazeta noastră „Curaj, ambiție, sau altceva", am intrat în vorbă cu ei.

— A-ți da drumul de pe casă, cu o umbrelă deschisă, nu înseamnă că ai curaj, spuse Turcu Constantin. Romică știa că sărind își va rupe o mînă sau un picior. Eu consider că el, înainte de a face pe grozavul, trebuia să se gîndească la ceea ce-l așteaptă. Și barem de-ar fi făcut treaba asta pentru ceva necesar, pentru...

— Ași, interveni în discuție Mihăilă Alexandru, prietenii lui Romică poartă toată vina — l-au ațîțat. Cît despre Butoi, ăsta nu-i prieten!... Romică, la rîndul lui, e un băiat curajos și ambițios, după mine. Am însă impresia că nu știe să folosească aceste calități. Ambiție, socotesc eu, a avut Bocircu Petre, colegul nostru. La începutul anului el a fost bolnav, a lipsit mai bine de-o lună de la școală. Rămăsese mult cu lecțiile în urmă, ne era teamă că n-o să ne mai poată ajunge. Cu atît mai mult, cu cît în primele zile de la întoarcerea lui căpătase și cîteva note slabe. Petrică însă, nu s-a descurajat. A renunțat la joacă și la alte distracții și a rămas în casă, să învețe. A mai cerut el și ajutorul lui Beloiu Petre și-n scurt timp a reintrat în rîndul elevilor buni din clasă. Trimestrul întîi l-a terminat cu note frumoase. Asta da, ambiție.

— Desigur, se poate spune că a fost și ambiție. S-ar putea spune însă mai degrabă că Petre are voință — am intervenit.

— Dar Mihăilă al nostru, sări Tane Victoria, parcă el nu are curaj?! Vă mai amintiți cînd a luat foc șira aceea de paie? El și Muscheici Ioana au fost singurii care au avut curajul să se urce pe șira de paie și să izoleze focul. Asta da, într-adevăr curaj.

Aș fi vrut să mai stau de vorbă cu ei, dar sunetul clopoțelului ne-a întrerupt discuția...

RADU POPA

Adunarea prietenilor

Priviți-i, sînt corespondenți. Ei și mulți alți pionieri din Tg. Mureș s-au adunat duminică 8 decembrie într-o sală mare și frumos pavoazată. Aici au discutat despre tot ce-au vrut, despre prietenie și planuri de viitor, despre felul cum își petrec timpul liber și despre... gazetele lor, „Scînteia pionierului" și „Pionir". Pentru că, uitasem să vă spun, printre ei se afla tov. Boby Ianoș, vechi activist din anii grei ai ilegalității, tov. Malter Karoly, scriitor localnic și reprezentanți ai celor două gazete. Așa că pionierii au povestit multe, au făcut propuneri pentru gazete. Cel mai iubit vorbitor a fost Buta Ion. El venise la consfătuire din comuna Deda. „Noi, a spus el, sîntem foarte buni prieteni cu pionierii din Tg. Mureș, cu cei de la Școala de 7 ani nr. 4. Barna Atila e prietenul meu, ne-am făcut vizite unul altuia, am fost împreună la cinematograf ne-am scris scrisori. Iar la anul, cînd voi fi în clasa a VIII-a, cine știe, poate vom învăța împreună".

Szasz Geraldina e o harnică cititoare și corespondentă a gazetei „Pionir". Ea a povestit cum a învățat să gătească, să facă prăjituri după rețetele date în gazetă. „Fetele sînt bucuroase de această „inițiativă", a spus ea Bodeanu Gheorghe, de la Școala de 7 ani, nr. 6, o cunoaște bine pe Măriuca, citește totdeauna poșta redacției și ar dori să se publice mai multe scrisori.

Au mai vorbit și alții, au vorbit și invitații. Apoi au dispărut cu toții. In locul lor au apărut „harnicul bucătar", „șahul", floricica „nu mă uita" și... Buta Ion. Impreună au dansat, au jucat ceardașuri și hore, au cîntat pînă seara tîrziu. Și toate acestea le-au făcut în numele vechii și viitoarei lor prietenii.

LUNA CULTURII

Secrete păpușerești

„Acest ansamblu a venit în orașul in care Teatrul lui Skupa a făcut din spectatorii teatrelor de păpuși un public pretențios. A venit, a jucat și... a obținut un succes deplin".

Rîndurile acestea, apărute în ziarul Rude Pravo din R. Cehoslovacă cu prilejul turneului întreprins la Praga de Teatrul Țăndărică, prețuiesc nespus de mult. Fiindcă, într-adevăr, culegînd aprecieri atît de călduroase într-o țară în care teatrul de păpuși are o tradiție veche și o bogată experiență, iubitul și tînărul nostru Țăndărică a vădit fără greș măiestria și priceperea „părinților" săi păpușari.

...„Săptămîna spectacolului romînesc de păpuși", care se desfășoară în cadrul Lunii Culturii, e un prilej nou și deosebit pentru voi, dragi prieteni, de a petrece ore de haz și fericită încîntare cu vechii voștri cunoscuți — păpușile. Țăndărică v-a pregătit o serie de spectacole, printre care „Povestea porcului" și „Micul Muck". Cum sînt aceste spectacole, nu vă spunem noi. O să vedeți singuri. Vă împărtășim în schimb trei secrete păpușerești, de viitor, care vor însemna tot atîtea bucurii pentru voi. Iată-le :

1. Țăndărică va organiza în curind un concurs „Drumeții veseli" (condus, firește, de profesorul Saftu !) cu tema „Cinci spectacole de la Țăndărică".

2. In luna ianuarie, Țăndărică vă oferă o premieră mult așteptată : „Pățaniile unei păpuși de lemn". E vorba de un spectacol combinat (păpuși și marionete), în care eroul principal nu e altul decît vestitul Pinocchio, creația scriitorului italian Collodi.

3. Intreg colectivul lui Țăndărică se pregătește din plin pentru „Festivalul internațional al Teatrului de Păpuși", care va avea loc în mai 1958, la București. Va fi o adevărată sărbătoare a păpușilor, la care vor sosi meșteri vestiți de peste hotare.

Ce spuneți, v-au bucurat secretele ?



GHEORGHE IUSTER
Nicușor de pe muntele Moțan
(Expoziția interregională)

MOZAIC CULTURAL

● Luni, 16 decembrie, scriitorul Nicuță Tănase s-a intîlnit cu cititorii săi din cartierul Ferentari într-o consfătuire care s-a ținut în localul Școlii de 10 ani nr. 27.

● Tot luni, Teatrul Muncitoresc C.F.R. și-a serbat printr-o frumoasă adunare festivă, împlinirea a zece ani de la întemeierea sa. Cu prilejul acestei aniversări, un număr de regizori, scenografi, actori, tehnicieni și funcționari din cadrul acestui teatru au primit diferite distincții și medalii.

● Săptămîna aceasta — a treia din Luna Culturii — e Săptămîna cărții. Cu acest prilej e bine să ne aducem aminte că în ultimii 9 ani :

— au fost tipărite 26.067 de titluri într-un tiraj total de 415.436.892 exemplare.

— dintre acestea, 7.473 titluri apărute în 41.244.363 exemplare sînt în limbile minorităților naționale.

— Creangă a apărut în 962.000 exemplare.

— Eminescu în 445.800 exemplare

— Sadoveanu în 1.180.100 exemplare

● La sala Dalles din Capitală, s-a deschis Expoziția Cărții. Incă din primele ceasuri a cunoscut o mare mulțime de vizitatori.

Vino, iarnă, mai degrabă!

Iarnă dragă, tu nu știi
Că vrem grabnic să ne vii ?
Vino, iarnă, mai degrabă,
Vino-n țară, iarnă dragă
S-acoperi cu-al tău veșmînt
Al țării bătrîn pămînt,
S-auzim strunindu-și vîntul
Lira lui, s-auzim cîntul,
Cîntul vîntului iernatic
Vînt pribeag și singuratic.
Iarnă dragă, tu nu știi
Că vrem grabnic să ne vii ?
Să ieșim pe deal, afară,
Să ne vezi în sănioară
Vino, iarnă, mai degrabă
Vino-n țară, iarnă dragă
Să-și înalțe-n depărtări
Munții albele cărări.
Străjuiască țara mea
Albă fruntea ta de nea.
Iarnă albă ca argintul
Vin ș-acoperă pămîntul
Cu pufosul, albul strai.
Haide, iarnă, vino-hai !

MARIN MARIA
cl. a VII-a
președinta unității nr. 13
Școala de 7 ani nr. 11 mixtă
Constanța

Resmié s-a reîntors

...Se înserase. Resmié se gîndește că ar fi bine să numere bănuții din batistă.

— Dacă sînt peste 20 de lei, mătușa îmi va da de mîncare, dacă nu, mă voi culca flămîndă... Așa, 2,25 ; 2,50 ; 3 lei... Dar, pe cînd număra, Resmié fu înghionttită de un băiat și banii se risipiră pe jos. In aceeași clipă îi dispăru și coșulețul cu semințe. Cînd se desmetici, nu mai văzu nici pe băiatul care o înghiontise și nici pe celălalt care, într-o clipită, adunase de pe jos toți banii ei.

Mica vînzătoare de semințe ar vrea să plîngă, dar știe că, dacă plînge, o văd oamenii care stau în fața cinematografului. Și Resmié e mîndră, nu vrea să rîdă nimeni de ea.



Fetița pleacă necăjită spre casa mătușii. Gîndul că va primi o bătaie cumplită o face să plîngă încetișor, cu lacrimi de mărgele tăinuite de cenușa nopții.

★

Pe Resmié o dor cumplit mîinile, pieptul, spatele. Mătușa, foarte mînioasă, a bătut-o cu o vergea de fier. Resmié nu poate să doarmă. Prin ferestruica deschisă pătrunde mireasma nopții de vară. Iși aduce aminte de zilele petrecute la Casa de copii. Acolo nu o bătea nimeni. Educatoarea o iubea și-i spunea povești și ea nu avea decît grija temelor. Inaintea lui Resmié apare chipul celei mai iubite prietene de la Casa de copii : Rusu, colega ei mai mare, fata care știe să povestească atît de frumos. Rusu o privește iscoditor, parcă ar vrea s-o întrebe :

— Resmié, de ce ai fugit de la noi ?

Resmié își-aduce aminte cum a fugit de la Casa de copii unde o înscriseso buna mătușă Sanié, sora mămichii...

...Cînd era mică de tot, Resmié locuia împreună cu familia la București. Mama lui Resmié era blîndă și bună. Cînd se întorcea obosită seara de la muncă, o săruta pe Resmié și-i făcea ceva bun de mîncare. Dar mama s-a îmbolnăvit și a murit. Un frate la care Resmié ține foarte mult a plecat în Bulgaria, celălalt, Ali, s-a împrietenit cu niște băieți răi.

Mătușa Sanié a dus-o la Constanța și a dat-o la Casa de copii. Cealaltă mătușă, sora tatălui lui Resmié, i-a spus mătușii Sanié să n-o dea la Casa de copii. „Dă-mi-o mie, am eu grijă de ea. Eu n-o înstrăinez ca tine"...

Totuși Resmié a plecat la cămin. Mătușa cea rea o vizita adesea și-i umplea capul cu tot felul de gînduri...

Și Resmié a fugit.

Mătușa a mințit-o. Resmié s-ar întoarce la Casa de copii, dacă nu i-ar fi rușine. Dar dacă o să povestească totul, va fi iertată.

Au apucat-o zorile frămîntîndu-se. Dimineața, mătușa i-a dat alt coșuleț, în care erau semințe de floarea-soarelui. După ce i-a ascultat ocările, a plecat pe străzi gînditoare. Cineva a vrut să o oprească, să cumpere de la ea semințe. Resmié n-auzea și nu vedea nimic. Fără să-și dea seama, pașii o purtau pe străzi bine cunoscute. Casa de copii nu era departe. Cînd s-a desmeticit, primul ei gînd a fost să ascundă undeva coșulețul. Apoi și-a zis că trebuie totuși să-l înapoieze mătușii. Auzea parcă glasul prietenelor care o chemau :

— Hai Resmié, vino la noi. Nimeni nu te va jigni, te vom primi înapoi.

A început să alerge, de parcă cineva ar fi urmărit-o. Colegele se aflau tocmai la cantină. Cînd a intrat pe ușă, s-a făcut liniște. Cîteva prietene au înconjurat-o și toată teama lui Resmié a dispărut.

★

Bine-ai făcut că te-ai întors, Resmié. La Casa de copii trebuie numai să înveți și să asculți. Acum, în serile de iarnă, înainte de culcare îți despletești părul, te mai lași un pic rugată, apoi începi să dansezi unul dintre dansurile turcești pe care le știi de la mama. Fetelor le place mult cum dansezi și cum cînți tu. Astăzi i-ai scris lui Ali, fratele tău, o scrisoare în care-l rogi să rupă cu prietenii aceia răi care-l îndeamnă să facă fapte urîte. Educatoarea te-a ajutat s-o scrii și ți-a corectat greșelile din scrisoare. Văd Resmié, ai multe griji. Te îngrijorează soarta fratelui tău. Numai prietenele tale de la „Casa de copii" te mai fac să uiți de necazuri. Bine-ai făcut că te-ai întors! In mijlocul acestei familii mari ai să-ți recapeți siguranța, încrederea în forțele tale.

ELENA DRAGOȘ
Casa de copii nr. 1 Constanța

Rezumatul capitolelor precedente

Brotăcel, un copil rătăcit în junglă, e înfiat de o familie de lupi, care-l cresc și-l apără de tigrul Shere-Khan. Ajutat de ursul Ballo și de pantera Baghera, Brotăcel începe să învețe obiceiurile și graiurile feluritelor viețuitoare. Odată, călcînd povața lui Ballo, care-i poruncise să nu vorbească niciodată cu maimuțele, deoarece sînt nedemne, Brotăcel stă de vorbă cu una. Maimuțele, care puseseră de mult ochii pe Brotăcel vrînd să-l facă șef de trib, vor să se folosească de această împrejurare. De aceea îl răpesc. Îndrumați de vulturul Kil, Ballo, Baghera și Kaa, îl găsesc pe copil și o luptă grozavă se încinge.

RUDYARD KIPLING
„CARTEA JUNGLEI"
IMAGINI DE PASCAL



I. Avian

UMOR ▣ UMOR ▣ UMOR ▣ UMOR ▣ UMOR

UN ELEV SILITOR

Dumneata spui că nu poți învăța fiindcă îți place să te joci cu Azorel, ciinele dumitale, pe care-l tragi toată ziua de coadă. Ne întrebi ce să faci. In loc de ciine, să-ți faci rost de un urs și atunci vei invăța, fiindcă n-o să mai ai pe cine trage de coadă.



O MINA SPALA PE ALTA

— Dacă mai ai vreme; dacă nu, lași pe a doua zi.

UN CITITOR CURIOS

Firește, cartea este hrana sufletului, dar ea nu cere să-i dai în schimb altă hrană. Așa că petele de supă, de sos și de murături pe filele cărții pot să lipsească.

Chiar dacă ți-e teamă că-ți uiți numele, nu te iscăli pe cărțile imprumutate de la bibliotecă; pe o carte nu-i nevoie decit un singur nume: cel al autorului.

CINE FUGE DUPA DOI IEPURI, NU PRINDE NICI UNUL.

— Cine-i ăla care mai are timp să fugă și după iepuri? Că eu abia dacă mai am vreme să fug după tramvai.



— CINE SE SCOALA MAI DE DIMINEAȚA AJUNGE MAI DEPARTE.

— Eu nu mă scol mai de dimineață, pentru că, oricum, nu pot ajunge mai departe decit acolo unde e școala.

SPUNE-MI CU CINE MERGI, CA SA-ȚI SPUN CINE EȘTI.

— Păi eu merg singur, fiindcă la ora cind plec eu la școală tramvaiul e gol. Așa că știi cine sint.

NU ADUCE ANUL CE ADUCE CEASUL.

— Adevărat. Mie ceasul mi-a adus opt absențe nemotivate.

FUGA E RUȘINOASA...

— ...dar barem apuci să intri odată cu profesorul.

UN ELEV SOMNOROS

Pentru dormit există patul propriu-zis și fotoliul-pat. Pupitru-pat nu există deocamdată.



Sport

SCHIURI, SĂNIUȚĂ ȘI... CURAJ

Urmînd pilda copiilor din satele Vișeului și Năsăudului, mulți alți copii ai satelor noastre practică pe o scară largă frumosul sport al schiului. Nu este nimic mai plăcut decît să pornești în zori spre școală pe așa numitele „doage" din lemn de tei, fabricate chiar de tine. Satele de munte au casele răspîndite la mari depărtări iar drumul pînă la școală, vara, e măsurat în km, dar iarna, cu schiurile, în... minute. E adevărat că aci sînt munți, dealuri și văi prielnice acestui sport atît de folositor, dar schiul se poate folosi oriunde, ca mijloc lesnicios și rapid de transport.

Organizați în timpul liber plimbări în grupuri, folosiți schiul pentru diferite întreceri sportive, de pildă la ștafete pe schi, la concursuri de orientare în grupuri pioniereşti, pe care le puteți combina cu alergări pe diferite distanțe. Un exemplu; din punctul de plecare, patru pionieri, reprezentînd patru grupe, pornesc într-o alergare de 200 de metri, cu ștafeta în mîini. Aci îi așteaptă schimbul pe schiuri care preia ștafeta și o poartă de-a lungul unui traseu bine stabilit cu tovarășii instructori, ce este marcat cu stegulețe roșii. Ajunși la poalele unui delușor, după ce au coborît panta, sînt așteptați de alți echipieri cu săniuțe, cărora le predau ștafeta Aceștia urcă repede dealul, coboară cu săniuțele și predau din nou ștafeta schiorilor, care, de data aceasta, cu schiurile pe umăr, continuă traseul în fugă pînă la startul final, punctul de sosire al concurenților. Este numai un exemplu de cum se pot combina schiul, săniuța și crosul în timpul atît de frumos al zăpezii. Se pot însă face și altfel de întreceri combinate care, în afara satisfacției sportului în aer liber, vă vor oțeli mușchii, vor crește în voi dîrzenia de a învinge și vă vor da sănătate. V-așteaptă deci schiurile, săniuțele și... curajul.

RADU DRAGOMIR

Cupa „30 Decembrie"

Inainte de a vă vorbi despre finala cupei „30 Decembrie" la volei, disputată duminică dimineața în sala de gimnastică de la Palatul pionierilor din București între echipele „Știința-pionieri" și „Venus", aș vrea să vă povestesc în cîteva cuvinte, cum au luat ființă echipele care s-au întrecut în acest campionat eliminatoriu închinat celei de a 10-a aniversări a republicii.

Fiecare echipă e formată din pionierii care activează la cercul de volei de la Palat. Așa, de pildă, echipa „Viforul" este formată din voleibaliștii care vin la Palat marți dimineață, iar echipa „Avangarda" din copiii care vin după amiaza. Cele 8 echipe participante la Cupa „30 Decembrie" s-au antrenat din timp aproape două luni de zile.

Pentru a ajunge în finală, „Știința-pionieri" a trebuit să dispună de „Viforul", de „Avangarda" și de „Rezerva de mîine". Cu toate că lupta a fost foarte dîrză, mai ales în meciul cu „Avangarda", Știința-pionieri" a reușit să le învingă pe toate trei cu scorul de 2—1. Pe de altă parte, echipa „Venus" a eliminat din campionat, cu același scor, echipele „Satelit", „Avîntul" și „Fulgerul".

Și acum să revenim la meciul din finală. Echipele care s-au întîlnit să-și dispute întîietatea au fost cam de aceeași valoare!

Echipa „Venus", însă, mai calmă, s-a dovedit de-a lungul întregii competiții cea mai bună. Toți jucătorii ei au fost la înălțime. In timpul meciului nu s-a auzit o vorbă pe terenul lor. Pasele precise, „bombele" trase prin surprindere și mai ales dorința întregii echipe de-a învinge cu orice preț au adus victoria".

„Știința-pionieri" a pierdut din cauză că jocul n-a avut coeziune pentru că toți coechipierii s-au bazat prea mult pe jocul lui Ticală, căpitanul echipei. Și-apoi, schemele de la antrenament n-au fost respectate. Iată formația echipelor:

„Venus", cîștigătoarea Cupei „30 Decembrie": Florin Constantin, Ivan, Pissano, Enăchescu I, Enăchescu II, Andrei Ion, Rezerve: Chicu și Groșan.

„Știința-pionieri" Ticală, Plugaru, Pirvu, Voicu, Buflea, Fierare, Rezerve: Pantiu și Bεducu.

ROMEO DAN

Colectivul sportiv „FULGERUL"

Cînd am ajuns în comuna Spătărei, primul lucru pe care l-a făcut tovarășul Neagu, președintele U.C.F.S., din raionul Alexandria, a fost să mi-l prezinte pe Cheran Florea, un băiețel cu obrajii roșii, cu părul zbîrlit, îmbrăcat într-un trening de pe pieptul căruia nu lipsea insigna F.G.M.A.

— Florică e președintele colectivului sportiv „Fulgerul". Stai de vorbă cu el. Poate-ți va spune lucruri care te vor interesa.

Și, într-adevăr, de la Florică am avut ce afla.

Era pe la începutul anului trecut. Un grup de pionieri din clasele a VI-a și a VII-a luaseră hotărîrea să înființeze în școală un colectiv sportiv. Propunerea lor a fost susținută atît de profesorul de educație fizică, cît și de instructorul superior. Cîteva zile mai tîrziu, un panou mare vestea în toată școala înființarea colectivului sportiv. La adunarea de constituire a colectivului sportiv au venit o mulțime de pionieri. Atunci, în adunare, pionierii au hotărît ca din ziua aceea colectivul lor sportiv să poarte denumirea de „Fulgerul".

La început, în primele săptămîni, activitatea colectivului sportiv se ducea doar în cadrul celor două secții, de fotbal și volei. Cu timpul însă au luat ființă secții noi: handbal, tenis de masă, oină, atletism, șah, schi, patinaj, săniuțe. Acum în colectivul sportiv activitatea se desfășoară pe nouă ramuri. Secția de handbal a repurtat cele mai mari victorii. Echipa de fete a ajuns să joace chiar și la București, iar fotbaliștii sînt renumiți în toate satele din jur. Cum să nu fie, cînd în nici un meci susținut în deplasare n-au pierdut. Asta și pentru că cei de la „Fulgerul" sînt foarte uniți. Colectivul sportiv i-a împrietenit. Adesea merg împreună la plimbare, la spectacole...

Tot de la Florică am aflat că „Fulgerul" are și zestrea lui. Echipament de fotbal, volei, handbal, pantofi pentru alergări, masă de tenis... Cînd l-am întrebat de la cine le-au primit, mi-a răspuns zîmbitor:

— O parte le-a avut școala, o parte le-am primit de la raion. Avem în perspectivă să ne cumpărăm și cîteva perechi de schiuri. Pînă în februarie cred că vom reuși.

Inainte de a pleca, i-am promis lui Florică că, negreșit, am să mai viu pe la ei.

AL. MIHU



Echipa de volei a colectivului sportiv „Fulgerul"



Cunoașteți...

● **Cea mai veche monedă din țara noastră?**

● **Comoara de argint a lui Lisimah?**

● **De ce n-am avut monedă 1000 de ani?**

Să facem un popas în istorie. Moneda ne poartă de-a lungul veacurilor: de la inelele monetare de aur, dacice și scitice, pînă în zilele noastre...

E de-ajuns să privești bătrînele emisiuni din Istria, a căror vîrstă se numără cu secole sau moneda grea de aur de pe vremea lui Alexandru cel Mare, și ești îndemnat să le cunoști cît mai bine.

Vezi monede de pe timpul lui Ștefan cel Mare, cu capul de zimbru pe o parte și cu scutul pe cealaltă, sau moneda lui Mircea cel Bătrîn, cea cu vulturul așezat pe vîrful unui coif și descoperi amănunte importante legate de momentul istoric respectiv.

Nu poți să nu te oprești cu atenție asupra monedelor imprimate pe piele, mătase, pluș, lemn sau porțelan, cu desene și caricaturi. Unele sînt uimitor de mici (cum e, de pildă, banul de bronz de pe vremea lui Ștefan cel Mare, care n-atinge mărimea unei unghii și e subțire ca o foaie de hîrtie). Altele, mari și grele, ca cea de aur de pe vremea lui Mihai Viteazul.

In Expoziția de Numismatică din Capitală, de pe Bulevardul Ana Ipătescu, (căci despre aceasta este vorba) nu lipsesc nici monede străine, de o mare importanță, vechi monede grecești, cedole papale, moneda revoluției din 1848 din Italia sau monede chinezești pe hîrtie de mătase cu chipul lui Confucius pe o parte și zidul chinezesc pe alta. Comoara de argint a lui Lisimah tot acolo se află. Cum arată? Vizitați această interesantă expoziție și tot acolo veți înțelege de ce n-am avut monedă timp de 1000 de ani.

U.R.S.S. Realizări științifice

Cel mai puternic radiotelescop din lume

De curind, în Uniunea Sovietică, a fost realizat cel mai puternic radiotelescop din lume. Lungimea acestui radiotelescop este de 130 m, iar suprafața totală a „radiooglinzii" atinge 400 m pătrați. Pentru acționarea acestei instalații uriașe sînt necesare zeci de electromotoare puternice și un sistem de comandă semiautomat. Inregistrarea observațiilor se face în mod automat.

Cu ajutorul noului radiotelescop pot fi cercetate fenomenele ionosferice, pot fi observate diferite procese care intervin în soare, poate fi studiată structura universului și diferite fenomene cosmice.

Folosind noul aparat, oamenii își vor îmbogăți cu mult cunoștințele asupra universului. El poate recepționa unde de radio lungi de numai 3 cm, adică de aproximativ 20 de ori mai scurte decît cele captate de radiotelescopul instalat la Observatorul din comitatul Chesir (Anglia) considerat ca unul din cele mai mari din lume. Cu ajutorul radiotelescopului sovietic se vor face cercetări în univers pe o distanță de sute de milioane de ani lumină.

Ceasornicul molecular

Tot în U.R.S.S., a fost realizat cel mai precis ceasornic din lume, ceasornicul molecular. Pînă la această realizare, în construirea unui ceasornic trebuia să se țină seama de condițiile termice. Noul ceasornic poate funcționa în orice condiții cu aceeași precizie.

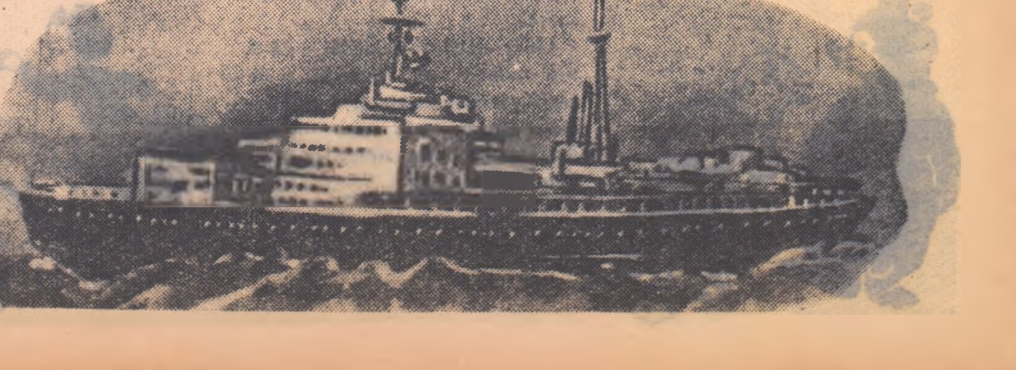
Aparatul deschide mari posibilități pentru dezvoltarea multor ramuri ale științei și tehnicii. El este în același timp și un amplificator, fiind un mijloc perfect de telecomunicație. Antenele cu aparatul de recepție-emisie pot fi instalate acum departe, dincolo de limitele vizibilității. De asemenea, ceasornicul molecular va ajunge la rezolvarea multor alte probleme în cercetarea și cunoașterea universului.

Primul vas spărgător de gheață atomic

La Leningrad a fost lansat primul vas spărgător de gheață, atomic din lume, „Lenin". Această mare cucerire a științei sovietice, despre care ați mai auzit vorbindu-se, face realizabil visul celor mai îndrăzneți exploratori ai ținuturilor arctice, care vor putea pleca în călătorii de ani în șir. Știut este că, pînă acum, vasele arctice nu circulau decît în zona litorală, deoarece exista pericolul permanent de a rămîne fără combustibil în mijlocul ghețurilor. Noul spărgător de gheață fiind prevăzut cu o instalație atomică, înlătură acest mare neajuns. Astfel, greutatea combustibilului necesar este foarte mică. De pildă, pentru 24 de ore este nevoie numai de cîteva zeci de grame.

Spărgătorul atomic „Lenin" va putea străbate fără greutate straturi de gheață de 2 m și va avea o viteză de 32 km pe oră. Pe bordul vasului vor fi amenajate cam 1000 de încăperi. Au fost prevăzute cabine confortabile cu unul și două locuri, sală de mese, club, bibliotecă, sală de lectură, săli pentru fumători, sală de muzică, cabinet medical, spălătorie, cabine cu dușuri etc. Toate încăperile au instalații de aer condiționat, instalații de apă caldă și rece, iar luminarea cu lămpi fluorescente asigură o lumină de zi, lucru deosebit de important în timpul nopților polare. Rezervele de alimente pot fi asigurate pe timp de un an. Vasul are mijloace moderne de telecomunicație, care îi permit să asigure legătura permanentă atît cu continentul, cu stațiile polare din orice punct al Arcticii, cît și cu vasele din caravana ce-l urmează sau cu avioanele aflate în zbor. Pe puntea vasului s-au amenajat un hangar și o pistă de decolare.

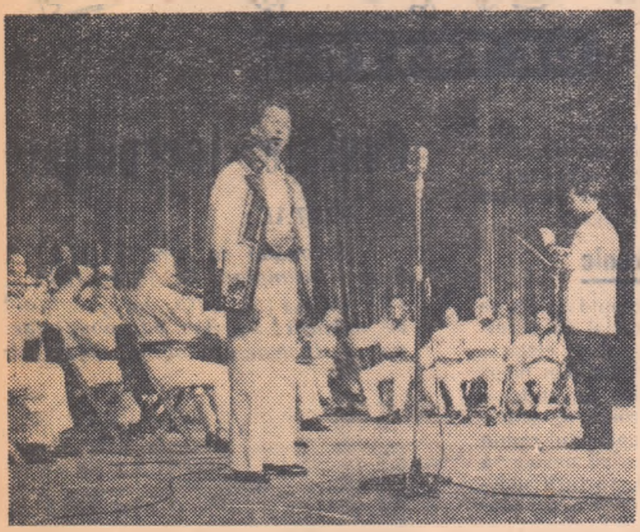
Acestea sînt cîteva amănunte despre măreața victorie a științei și tehnicii sovietice în lupta pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.



1947 — 1957

30 DECEMBRIE

Interviu cu „Ciocîrlia"



Ca să-i pot lua un interviu, mi-am dat întîlnire cu „Ciocîrlia" la un teatru. Mai bine zis, ea m-a invitat la un festival la care avea să apară pe scenă. Am răspuns cu bucurie.

Mult n-am aşteptat în sală după ce crainicul a anunţat numărul „Ciocîrliei". Cortina s-a dat la o parte şi pe scenă a apărut o imensă sală de expoziţie, cu tablouri viu colorate. In sală era linişte şi spectatorii uimiţi de frumuseţea tablourilor aşteptau apariţia artiştilor. Dar uimirea şi aşteptarea lor a fost întreruptă de muzică. Din pînzele lui Grigorescu şi Aman, fete şi flăcăi îmbrăcaţe în costume naţionale au prins viaţă. In sunetele Rapsodiei lui Enescu s-a înlănţuit şi s-a avîntat pe scenă şiragul colorat al iilor şi al catrinţelor. Fluturii împrăştiau lumini scînteind la fel ca ochii jucătorilor îmbătaţi de veselia jocului. Flăcăii dînd iureş horii izbeau cu putere în pămnt, săltîndu-se tot mai sus.

Sala răsplăti cu mii de aplauze buchetul de bucurii ce i l-a dăruit „Ciocîrlia".

...Şi acum, Ciocîrlie, cînd ţi-am ascultat glasul, cînd ţi-am văzut măiestria, spune-mi cînd ai apărut printre păsările noastre? Unde şi cum ai învăţat atîtea cîntece şi jocuri?

— Din cîntările poporului nostru liber am adunat sunete şi mişcare, flori şi doruri, le-am strîns într-un mănunchi de frumuseţi ca să-l duc, să-l răspîndesc pretutindeni. Am purtat pe aripile mele melodiile romîneşti pînă departe în China, în Vietnam, pe plaiurile verzi, mongole. La Moscova, la Geneva şi Toulouse, m-au primit şi răsplătit cu onoruri şi cu premii. Am zece ani acum şi dorul de înălţimi dă noi puteri aripilor de a mă urca tot mai sus, pînă la soare.

Pentru toate astea ce le-am auzit despre viaţa „Ciocîrliei", îi mulţumesc tovarăşului care mi le-a povestit: un ofiţer în uniformă kaki care lucrează în conducerea ansamblului de cîntece şi dansuri „Ciocîrlia" al Ministerului Afacerilor Interne.

MARIA RUSU

Intr-un sat oarecare

Nu există regiune, raion, sat sau cătun unde programul partidului şi guvernului, de ridicare a nivelului de trai, să nu fi fost îndeplinit.

Să luăm satul Bărgăoani din regiunea Bacău:

In anii regimului de democraţie populară, au învăţat carte toţi cei 350 de analfabeţi din comună.

— Numărul copiilor de vîrstă şcolară, din Bărgăoani, a crescut la 406. Dacă nu se ivesc cazuri de boală, nici un elev nu absentează de la cursuri. Rezultatul? Frecvenţă sută la sută.

— Unde să încapă atîta puzderie de copii? Fiţi liniştiţi! Numărul şcolilor a crescut pînă la 6. Pentru copiii din cătunele învecinate s-a construit o şcoală de 7 ani, cu internat, în care 30 de elevi fruntaşi la învăţătură primesc burse.

— Din acest sat, în fiecare an, pleacă la şcoli medii sau profesionale, peste 20 de elevi. Mulţi urmează chiar institutele de învăţămînt superior.

Un lucru firesc

„Minerii din ţara noastră au îndeplinit cu 21 de zile înainte de termen planul de producţie pe întreg Ministerul Minelor!".

Ştirea aceasta a stat la loc de frunte, zilele trecute, în paginile tuturor ziarelor. Hărnicia minerilor i-a bucurat şi i-a emoţionat pe toţi oamenii muncii din ţara noastră. Ea n-a mirat însă pe nimeni, şi mai puţin pe mineri înşişi. Ei au făcut totul în chipul cel mai firesc, au socotit că e de datoria lor să muncească astfel încît întregul popor să fie mulţumit de ei. Şi chiar aşa este. Poporul nostru îl respectă pe miner şi îl îngrijeşte. Numai în 5 ani de zile, Trustul 7 Construcţii din Petroşani a construit peste 4.000 de apartamente moderne pentru mineri şi familiile lor.

Cei 17

Anul acesta — 1957 — a fost an de cinste şi de mîndrie pentru cei de la fabrica „Electromotor" din Timişoara. Fiindcă, pentru prima dată, ei au exportat motoare electrice în străinătate. Şi încă în ţări cu industria dezvoltată ca R.D. Germană şi R. Cehoslovacă. A fost totodată un prilej ca în inima celor mai vechi muncitori din fabrică să se furişeze amintirile...

Nu-s mulţi ani de cînd a luat naştere „Electromotor". S-a înfiripat ca o uzină modestă. Producţia: 40 de motoraşe pe an. Posturile apusene de radio se şi apucaseră să ia în rîs tînăra noastră întreprindere. Dar, ca de obicei... s-au pripit!

E drept, începutul a fost greu. Unelte de muncă rudimentare, specialişti puţini. Dar curînd au sosit maşinile sovietice. Iar cu specialiştii? Cu ei a fost cam aşa:

Pe cărţile de muncă ale lui Marin Ghenciu, Ştefan Meszaros, Octavian Abrudan, Maria Supron şi a altor 13, în dreptul profesiei se putea citi: muncitor. Azi, la aceeaşi rubrică se citeşte: inginer. Cei 17 au învăţat, sacrificîndu-şi multe nopţi, iar azi „Electromotor" îşi are specialiştii săi. Şi nu nişte ingineri oarecare. Iată, numai inovaţiile şi raţionalizările lui Marin Ghenciu aduc fabricii sute de mii de lei economii...



...erilor din Boloşani funcţionează acest interesant cerc de mandoline. Ei se pregătesc să întîmpine a 10-a aniversare a Republicii noastre.

UN MILION DE INFRACTORI
SAU:
CONCURENŢII LUI ARHIMEDE

Ziarele din S.U.A., a căror „pîine zilnică" e relatarea cu litere de-o şchioapă a crimelor, banditismelor şi accidentelor de tot felul, cad, fireşte, şi sub nasul celor ce cîrmuiesc învăţămîntul american. Şi părinţii şcolii americane s-au luat pur şi simplu cu mîinile de păr. Să judece oricine dacă n-aveau dreptate...

Nu e zi ca în fruntea paginilor să nu se lăfăie titluri ca acestea: „Un elev a aruncat cu vitriol în ochii unui coleg, orbindu-l". „O fetiţă de 14 ani trage cu revolverul". „O bandă de minori a jefuit casieriţa unui teatru". „In şcolile din New-York s-au operat 1280 de arestări"...

Oficialităţile au intrat, cum spuneam, în panică. Sute de „pedagogi" au scris la repezeală sute de cărţi indicînd sute de soluţii în problema criminalităţii minorilor. B. Fine, de la ziarul „New-York Times" şi-a intitulat studiul său „Un milion de infractori". Şi pe bună dreptate, pentru că jafurile şi crimele făptuite de minori au atins cifre astronomice. Dar... nici cărţile, nici soluţiile n-au servit la nimic. Oficiul pentru problemele învăţămîntului din S.U.A. a creat, drept primă măsură, un comitet special care să studieze problema criminalităţii în rîndul şcolarilor. Comitetul, după o grea şi îndelungată activitate, a dus degetul la frunte, luminat ca Arhimede, şi-a strigat: „Evrika! Am găsit!" Apoi a făcut, cu discreţia cuvenită, recomandarea ca fiecărei şcoli americane să i se ataşeze cîte un poliţist.

Nici Solomon cel prea înţelept n-ar fi găsit o mai fericită dezlegare!

Nici o grijă de-acum înainte: poliţistul cu pistolul la şold şi bastonul de cauciuc în mînă veghează educaţia tinerei generaţii americane.

...Şi în vremea aceasta de sub tiparniţele negustorilor de comicsuri ies milioane de cărţi şi reviste care îndeamnă tineretul la jaf, la asasinat, la desfrîu, otrăvindu-i sufletul şi mintea. Pe ecranele cinematografelor americane rulează filme în care triumfă întotdeauna bestialitatea, crima şi necinstea.

Dar să-i scuzăm pe domnii pedagogi din S.U.A. că au... neglijat aceste amănunte. Au avut în schimb o idee genială: poliţistul la poarta şcolii!

VASILE MĂNUCEANU

INIMI GENEROASE

CLUBUL INTERNATIONAL AL MARINARILOR DIN CONSTANŢA

Aşezat comod la o masă, un uriaş cu umeri largi şi faţa asprită de vîntul sărat al mării, zugrăveşte litere pe o coală de hîrtie. Cu adevărat „zugrăveşte", fiindcă sînt litere ciudate, întortochiate, ale graiului arab. Uriaşul are un zîmbet visător şi ochi de copil. De fapt... n-a împlinit decît 17 ani. Il cheamă Abd El Latif Mahmoud. Scrie cuiva depărtat şi drag, dintr-o ţară cu soare mult. Şi din lumina ochilor lui nu poţi ghici că tînărul acesta vînjos, doar cu cîteva zile în urmă, s-a luptat din greu cu moartea.

A fost o încleştare a urgiei şi spaimei...

„NICHITAS K" SE SCUFUNDA

Vasul Nichitas K naviga sub pavilion panamez şi transporta spre Constanţa 3.000 de tone de minereu. Dar peste noapte, (29 spre 30 noiembrie) furtuna a încolţit vasul ca o vrăjitoare rea, răsucindu-l şi ciocănindu-l fără răgaz cu berbecii uriaşi ai valurilor. Şi deodată la un tangaj mai puternic, minereul din cală s-a prăbuşit spre babord, înclinînd vasul pe o coastă. Toate eforturile echipajului de a restabili linia de plutire au fost zadarnice. Nichitas K se scufunda... Au fost lansate în noapte primele semnale S.O.S. Dar telegrafistul a trebuit să-şi întrerupă mesajul. Totul s-a petrecut fulgerător. Abia au fost lansate bărcile de salvare, că vaporul se nărui pentru totdeauna în străfundul apelor...

OAMENI IN NEGURA

Furtuna bîntuia cu aceeaşi furie. Bărcile de salvare erau zgîlţîite ca nişte coji de nucă. Inconjuraţi de negura nepătrunsă şi de mugetul uraganului, oamenii se încleştaseră de scînduri, ne mai aşteptînd nimic. „Au fost clipe groaznice, povesteşte Abd El Ovahed Mohamed Rageb El Akra, alt membru al echipajului. Ne-am luptat douăsprezece ceasuri cu pieirea. Barca se umplea mereu de apă şi o goleam cu mîinile noastre. Intr-un tîrziu însă, am înţeles că nu mai e nimic de făcut. Am acasă cinci copii. Ultimul gînd mi l-am îndreptat spre ei. Vor rămîne singuri, fără sprijin"... Dar în clipa aceea de sfîşiere a sufletului...

AU SOSIT SALVATORII

Din întuneric au răsărit contururile unui vas. Apoi, la lumina proiectoarelor, oamenii din barcă au zărit pavilionul sovietic şi numele vasului: „Mahaci Kala". Unul cîte unul, naufragiaţii au fost ridicaţi pe bord şi li s-au dat primele îngrijiri.

...Ce se întîmplase? Vasul sovietic, care avea cu totul altă rută, recepţionase noaptea semnalele de ajutor. Comandantul a schimbat imediat direcţia. S-au luptat vitejeşte, ceasuri întregi, cu furtuna care se împotrivea, dar pînă la urmă au răzbit la locul accidentului, apoi i-au transportat la Constanţa pe cei salvaţi.

Curînd, cei cinci copii ai lui Mohamed Rageb îşi vor revedea tatăl. Latif Mahmoud, tînărul uriaş se va întoarce curînd în patria lui însorită. Mama matelotului Elias Mavradonis îşi va îmbrăţişa de asemenea fiul, întors teafăr.

Şi asta numai datorită inimii viteze şi generoase a marinarilor sovietici, curajului lor care a înfruntat furtuna şi moartea, învingîndu-le!

VAL. MĂGURA





DE TOATE • DE TOATE DE TOATE • DE TOATE DE TOATE • DE TOATE

Un ceas deşteptător special

De curînd, pentru oamenii cu auzul slab, a fost construit în Germania un deşteptător special. El seamănă cu un ceas de mînă, dar ciocănaşul nu acţionează o sonerie, ci loveşte în capacul de jos al ceasornicului. La rîndul lui, capacul loveşte mîna omului, pe care-l trezeşte. Acest ceas deşteptător poate fi folosit şi de persoanele cu auzul normal care doresc să fie trezite la o anumită oră fără să deranjeze pe ceilalţi din casă.

Chibrit de semnalizat

Fabrica de chibrituri din Şanhai a început să producă un nou tip de chibrituri. De mărime obişnuită, ele sînt folosite la semnalizare şi pot arde două minute cu o flacără mare, roşie. Lumina lor este atît de puternică, încît poate fi văzută de la 16 km. Aceste chibrituri sînt folosite de marinari, de călătorii şi muncitorii din munţi sau din locurile puţin umblate. Cu ajutorul lor pot fi semnalate primejdiile, prevenindu-se astfel accidentele.

DE PE TOT GLOBUL

Pahare termos

Fabrica de sticlă din Nanchin (R. P. Chineză) a produs recent pahare termos. Acestea se închid ermetic şi păstrează timp de 4—5 ore temperatura lichidului. Paharul termos are capacitatea de 500 de grame. Forma lui fiind plată, poate fi purtat în buzunar.

Cuptorul electronic

O friptură va putea fi coaptă în 30 de minute, iar un cozonac numai în 6 minute, dacă vom folosi un cuptor electronic, recent construit în Anglia. Un magnetron încălzeşte alimentele cu ajutorul microundelor. În timpul coacerii, grătarul şi pereţii interni ai cuptorului rămîn reci. Cozonacii şi friptura n-au nevoie să fie introduşi în tăvi, ci pe farfurii obişnuite. Cuptorul are două viteze de coacere, reglabile.

Vocea artificială

Un savant francez de la centrul de cercetări în domeniul telecomunicaţiilor a prezentat Academiei franceze prima voce artificială din lume. Este vorba de un generator care produce aceleaşi sunete ca şi vocea omenească. Vocea artificială va fi folosită pentru cercetări în domeniul telefoniei şi radiofoniei.

Filatelie



Pe coasta apuseană a Africii, aproape de graniţa sudică a Marocului, se află un mic teritoriu denumit Ifni, cu o suprafaţă de cinci ori mai mare decît a Bucureştiului.

Ifni vă este fără îndoială cunoscut din numeroase mărci poştale cu flori şi animale, peşti şi păsări. Fiind frumoase şi ieftine, mărcile din Ifni sînt mult căutate şi aproape că nu există tînăr filatelist care să nu le aibă în colecţia sa.

În Ifni se petrec acum evenimente grave. Se duce un adevărat război. Un război între populaţia locală, care vrea să scuture jugul colonialist, şi spaniolii care vor să convingă pe marocani, cu armele în mîini, de binefacerile stăpînirii spaniole.

Ifni a fost răpit Marocului în 1878, în baza unui tratat încheiat între Spania şi Franţa.

La început, spaniolii au ocupat o localitate mică de coastă, unde au construit o fortăreaţă, denumită pe atunci Santa Cruz de Mar Pequena. Aici au stabilit şi o bază de pescuit. Cu timpul, Spania şi-a lărgit, cu ajutorul armelor, posesiunea ocupînd coasta pe o fîşie lungă de 100 km., şi lată de 20 km.

Capitala noii „colonii" a fost stabilită pe locul vechii fortăreţe şi este denumită Sidi-Ifni. Populaţia ei numără sub 1.000 locuitori.

Evenimentele care se petrec acum în Ifni sînt un mic episod al uriaşei lupte de eliberare a popoarelor de sub dominaţia colonialistă.

Primele mărci poştale emise de Ifni datează din anul 1941. De atunci au apărut aproape 200 de mărci poştale, din care ceva mai mult de un sfert sînt de poştă aeriană.

VAL TEBEICA

IMPORTANT!

- 4.000 plicuri sosite
- 20 de copii au reuşit să dezlege toate problemele.
- Cine sînt fericiţii cîştigători ai premiilor?



Miercuri 11 decembrie a.c., în sala de teatru a Palatului pionierilor din Bucureşti, a avut loc tragerea la sorţi pentru stabilirea cîştigătorilor „Concursului celor isteţi".

De faţă au fost peste 400 de pionieri din raioanele Bucureştiului.

Din juriu au făcut parte prof. Eliza Paveliu, directoarea Şcolii de 7 ani nr. 141, prof. Staicovici Ovidiu şi prof. Virgil Ştef, de la Palatul pionierilor, învăţătoarea Lucreţia Ranga, instructoare superioară la Şcoala de 7 ani nr. 93 şi un reprezentant al gazetei „Scînteia pionierului".

A tras la sorţi, pentru clasele a IV-a şi a V-a, pionierul Cristo Crist, de la Şcoala nr. 115. Au fost introduşi pe bileţele, în urnă, următorii copii, care au dezlegat cele 16 probleme: **Panaitide Maria**, Bucureşti; **Alexandrescu Maria**, Ploieşti; **Apostolache Radu**, Baia Mare; **Lăbăduş Petru**, Sîntimbru-Hunedoara; **Negru Mariana**, Cluj; **Alionte Victor**, Fălticeni; **Tonchievici Maria — Rodica**, Piteşti; **Ghendreanu Gabriela**, Cluj; **Gilorteanu Radu**, Bucureşti; **Leb Monica**, Cluj; **Caloianu Gabriela**, Pucioasa; **Dinculescu Sergiu**, Bucureşti; **Galan Sanda**, Rădăuţi şi **Prohanca D. Aetius**, Cîmpulung-Muscel.

Din urnă au fost trase bileţelele purtînd următoarele nume:

Premiul I, o bicicletă:

1. **Caloianu Gabriela**, str. Republicii nr. 46, Pucioasa, regiunea Ploieşti.

Premiul II, un ceas de mînă:

1. **Dinculescu Sergiu**, str. Olăneşti 4, Bucureşti.

Premiul III, echipament sportiv:

1. **Galan Sanda**, str. Putnei 55, Rădăuţi, regiunea Suceava.
2. **Prohanca D. Aetius**, str. Maior Giurescu nr. 18, Cîmpulung Muscel, regiunea Piteşti.

Pentru clasele a VI-a şi a VII-a, a tras la sorţi pionierul Niculiţă Gabriel, din raionul Nicolaie Bălcescu. Au fost introduşi în urnă, pe bileţele, următorii: **Dumitrescu M. Alexandru**, Constanţa; **Macrisi Constantin**, Ploieşti; **Beldie Ioana**, Bucureşti; **Bogdan Rodica**, Bucureşti; **Ruja Alexandru**, Oradea; **Neagu Alexandru**, Bucureşti.

Au cîştigat următorii:

Premiul I, o bicicletă:

1. **Dumitrescu M. Alexandru**, str. Dumbrava Roşie nr. 49, Constanţa.

Premiul II, un ceas de mînă:

1. **Beldie Ioana**, str. Pavel Tcacenco nr. 33 — Bucureşti
2. **Bogdan Rodica**, str. Cuza Vodă nr. 166 — Bucureşti

Premiul III, echipament sportiv:

1. **Ruja Alexandru**, comuna Şimand, raionul Criş, reg. Oradea
2. **Neagu Alexandru**, str. Adrian nr. 16 — Bucureşti.

Premiile vor fi înmînate cîştigătorilor la domiciliu, pînă la 15 ianuarie 1958.

Cuvinte încrucişate

ORIZONTAL:

1. Seamănă cu berzele (pl.); 2. S-au întîmplat la 1514, 1784,.... 1907! (pl.); 3. Verb, dar şi unitate de măsură! — Aşa par pomii iarna; 4. Încheietura mîinii — La vechii împăraţi, era ţinută de paji; 5. Cea mai frumoasă lună a primăverii — Îl găsim la vînători, iar odinioară îi însoţea pe domnitori; 6. Apuc pe jumătate — Nu scot o vorbă — Măsură a vremii (cuprinde cîteodată sute de mii de ani!); 7... de fum, de ploaie şi chiar de furtună (pl.) — Simbolul unui metal uşor — Plantă textilă; 8. Nu mai prind trenul!... — Vasile Porojan; 9. Nu-i mare — Zboară; 10. Au nişte roţi speciale şi meşteresc... străchini! — „Nimic tu nu vei auzi din ...voi avea de spus, / În toamna asta udă, mai putredă ca cele ce s-au dus" (G. Bacovia: „Nervi de toamnă").



VERTICAL:

1. Cri-cri-cri / Toamnă gri /, Nu credeam c-o să mai vii / Înainte de..." (G. Topîrceanu: „Rapsodii de toamnă") — Molibden 2,60 minute (mold.) — Pui de om; 3. Casa Scînteii — Ram rupt la mijloc — Aurică cel mic; 4. Profesie; 5. Salvaţi-ne! — Serveşte-te — Negru în cerul gurii (pl.); 6. Fel de a proceda — Vine în jos; 7. Umoristică — Rece!; 8 ...de lumină, de apă, de sîrmă ghimpată (pl.) — Livadă cu „pomi" de struguri (pl.) — Cu aripi; 10. Cămăşi ţărăneşti — Primar la turci. — Negaţie.

Cuvinte rare: ĂIAN.

MARCEL RANTZER



CUPON DE PARTICIPARE

Localitatea . . . .
Unitatea — Şcoala . . . .
Nr. pionierilor participanţi. . . . .
Nr. de librete C.E.C. . . . . total lei . . . .

Atenţiune! Detaşaţi cuponul din ziar, completaţi datele, şi introduceţi-l în acelaşi plic cu scrisoarea conţinînd povestirea acţiunilor întreprinse în vacanţă!

ATENŢIUNE

În numărul nostru trecut, aţi citit, desigur, despre „Jocul iniţiativelor". Cea mai frumoasă iniţiativă a unei unităţi de pionieri în vacanţa de iarnă va fi premiată. Pentru aceasta, unitatea va povesti printr-o scrisoare purtînd ştampila şcolii, semnătura preşedintelui unităţii, a instructorului superior şi a directorului, cum au decurs acţiunile iniţiate în vacanţă.

Cîştigătorii „Jocului iniţiativelor" vor primi următoarele premii:

Premiul I, acordat de **„PRONOSPORT"**:

Un aparat de radio „Victoria" şi-o minge de fotbal.

Premiul II, acordat de **C.E.C.**:

Un serviciu de tenis de masă, format din: masa, palete, fileu, 12 mingi.

Premiul III, acordat de **MAGAZINUL VICTORIA**:

Un aparat de fotografiat marca „Liubitel", o minge de fotbal, un disc şi o grenadă.

Premiul III, acordat de **MAGAZINUL BUCUREŞTI**:

O plasă, o minge şi un echipament complet pentru volei.

Premiul III, acordat de **MAGAZINUL ROMARTA**:

Un patefon cu 12 plăci şi o minge de volei.

C.E.C.-ul **mai acordă un premiu special care constă dintr-o minge şi un echipament complet de fotbal, unităţii de pionieri care, pe lîngă cele mai interesante acţiuni, va avea şi cele mai multe depuneri la C.E.C.**



REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA București, Piața „Scînteii" tel 7.60.10; 7.61.00 Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii I. V. Stalin.